

Vymáhání soutěžního práva EU Evropskou Komisí a jeho soulad s právem na spravedlivý proces - Abstrakt:

Evropská Unie je společenství založené na společných hodnotách a úctě k základním právům. Jedním z nejdůležitějších základních práv, které je zároveň nástrojem pro ochranu všech dalších práv, je právo na spravedlivý proces. To platí také v poměrně technické oblasti soutěžního práva EU. V soutěžněprávních řízeních ukládá Evropská Komise sankce, které jsou svou povahou trestního charakteru. Z toho plyne povinnost, že takováto sankce musí být uložena nebo aspoň přezkoumána soudem disponujícím plnou jurisdikcí. To je doktrína vyvinutá Evropským soudem pro lidská práva v rámci čl. 6 Úmluvy, která je hluboce zakořeněná v judikatuře tohoto soudu již po desetiletí. V minulosti byl SDEU kritizován za to, že plnou jurisdikcí nedisponoval nebo ji odmítal vykonávat a tím pádem byly narušovány standardy ochrany spravedlivého procesu. Ačkoliv ESD vzal zmiňovanou judikaturu ESLP za svou a akceptoval, že rozhodování Komise může mít trestněprávní charakter, často spíše odmítal provádět plný přezkum těch částí rozhodnutí Komise, ve kterých posuzovala faktické a odborné otázky a rozhodovala o tom, jestli samotná soutěžněprávní pravidla byla či nebyla porušena. Tato práce ukazuje vývoj judikatury od velmi formálního přezkumu jako například v kauzách *Consten Grundig* a *Remia* až po daleko zevrubnější substantivní přezkum v posledních letech v kauzách *KME* či *Chalkor*. Rozebrána jsou rovněž klíčová rozhodnutí ESLP, která měla největší dopad do judikatury ESD. Přestože ESD nikdy nepochyboval, že splňuje z tohoto pohledu standardy čl. 6 Úmluvy a později čl. 47 Listiny EU, předložená analýza judikatury ukazuje, že úroveň přezkumu prováděného ESD se v čase měnila výrazně a ESD také prokázal značnou míru kreativity při interpretaci ustanovení smluv, aby si vytvořil nástroj k potřebnému plnému přezkumu rozhodnutí Komise v soutěžněprávních případech.